

15-05-2014-A-439702

D O M

afsagt den 14. maj 2014 af Vestre Landsrets 9. afdeling (dommerne Elisabeth Mejnertz, Henrik Twilhøj og Gitte Kuhlwein (kst.)) i ankesag

V.L. B-0955-13

A

(advokat Gitte Møller Iversen, Esbjerg)

mod

Patientskadeankenævnet

(Kammeradvokaten ved advokat Tine Rønde, København)

Retten i Esbjerg har den 22. marts 2013 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS 28-501/2009).

Påstande

For landsretten har appellanten, A, principalt gentaget sin påstand for byretten, subsidiært påstået indstævnte, Patientskadeankenævnet, tilpligtet at anerkende et tab af erhvervsevne på under 50 procent, men mere end 15 procent.

Patientskadeankenævnet har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

A's egen læge B har den 25. februar 2013 afgivet en erklæring vedrørende A's hofteproblematik. Det fremgår af erklæringen blandt andet, at A har "svært nedsat livskvalitet på baggrund af hendes operation, dels livskvalitetsmæssigt, dels smertebetinget".

15-05-2014-A-439703
15-05-2014-A-439703

- 2 -

Socialrådgiver ved C Kommune D har den 26. februar 2013 efter anmodning afgivet en udtalelse om sit kendskab til A.

A's tidligere arbejdsgivere: E, F og G

har ligeledes efter anmodning afgivet erklæringer vedrørende hendes ansættelsesforhold.

Arbejdsskadestyrelsen har den 14. februar 2014 på ny afgivet en vejledende udtalelse, jf. erstatningsansvarslovens § 10. Det fremgår af udtalelsen, at erhvervsevnetabet fortsat er vurderet til mindre end 15 procent, jf. erstatningsansvarslovens § 5. Af Arbejdsskadestyrelsens begrundelse for denne vurdering fremgår det blandt andet:

"...

Vi har ved vurderingen af erhvervsevnetabet lagt vægt på, at A i en længere årrække før patientskaden har haft en begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet og en meget lille indtægt.

Vi har endvidere lagt vægt på, at A forud for patientskaden havde betydelig helbredsmæssige problemer, der påvirkede det arbejdsmæssige funktionsniveau i betydende omfang.

Henset til oplysningerne om den hidtidige tilknytning til arbejdsmarkedet samt karakteren og omfanget af de konkurrerende helbredsmæssige forhold er det vores vurdering, at A's erhvervsevne forud for patientskaden var nedsat med 1/2 til 2/3 svarende til omkring 60 procent.

A udnyttede sin erhvervsevne med en indtægt på 25.000 – 35.000 kr. Det er efter vores vurdering ikke realistisk, at A såfremt patientskaden ikke var sket ville have fået en større tilknytning til arbejdsmarkedet og en markant højere indtægt.

Ved vurdering af A's erhvervs- og indtjeningsevne efter patientskaden har vi lagt vægt på, at der er tale om en relativt beskeden forværring af forudbestående hoftegener (grundlidelsen). Vi bemærker i denne forbindelse, at A også efter en vellykket hofteoperation ville have haft et betydeligt mén som ville medføre visse funktionsmæssige begrænsninger.

Det er vores vurdering, at A's erhvervsevne på grund af patientskaden er blevet yderligere nedsat. Det er imidlertid vores vurdering, at forværringen af funktionsniveauet som følge af patientskaden er så begrænset, at det ikke vurderes at have betydning for hendes arbejdsmæssige værdi i forhold til hendes værdi forud for patientskaden. Vi vurderer således, at A også med følgerne efter patientskaden burde kunne oppebære en indtægt på 25.000 – 35.000 kr.

..."

15-05-2014-A-439704

- 3 -

Forklaringer

A har afgivet supplerende forklaring for landsretten. Der er endvidere afgivet forklaring af F H, G og D

A har supplerende forklaret, at hun har nogle bemærkninger til byrettsdommerens gengivelse af hendes forklaring. Hun har således ikke længere problemer med sin skulder, og det var i slutningen af 80-erne, at hun skar en sene over i sin ene finger.

Hun startede med at arbejde for E, da hun var 15-16 år. Hun arbejdede både i hans pølsevogn og hans kones burgerbar. Senere arbejdede hun også på hans værtshus i I. Det er nok ca. 10 år siden, hun sidst arbejdede for ham. Hun har kendt E i mange år.

F har forklaret, at han har været ejer af en pølsevogn, og at A har arbejdet i hans pølsevogn. Det er mellem 10 og 20 år siden, A var ansat, og hun arbejdede nok ca. 37 timer om ugen. Hun var ansat i flere omgange inden for en treårig periode. Han var tilfreds med A's arbejdsindsats, og kunderne var glade for hende. A havde ikke noget sygefravær. Han har afgivet en erklæring om A's arbejdsindsats til brug for sagen. A blev afskediget på grund af sin samlever, der mødte op på arbejdspladsen. Han kender ikke A privat.

H har forklaret, at hun var kollega med A i starten af 90-erne, da de begge arbejdede på D. De lavede begge varm mad til brugerne af stedet. Hun har fortsat kontakt med A. A gav ikke dengang udtryk for, at hun havde helbredsmæssige problemer. A var frisk og dygtig og havde ikke sygefravær. De arbejdede vist nok 37 timer om ugen.

G har forklaret, at hun har afgivet en erklæring til brug for retssagen. Hun kan ikke huske, hvornår hun har udarbejdet erklæringen. Heller ikke om hun har gjort det i år. Hun har ikke selv skrevet erklæringen, men hun har givet oplysningerne til A's advokat, der herefter har skrevet erklæringen. Hendes søster A arbejdede i hendes forretning K i 2004 og 2005, hvor A lavede mad og serverede. A

15-05-2014-A-439705

- 4 -

arbejdede som regel alene 4 timer om dagen på grund af smerter i sin hofte. Hvis A arbejdede flere timer, kunne hun ikke arbejde dagen efter. Når A ikke kunne holde til arbejdet, passede A hendes to børn. A stoppede med arbejdet, da hun skulle opereres.

D har forklaret, at hun er ansat som socialrådgiver i C Kommune. Hun har i den forbindelse haft kontakt til A, og hun har udarbejdet en erklæring til brug for sagen om A's deltagelse i undervisningen på L, hvor A var indskrevet på flere forskellige hold. A var hurtig og initiativrig, og A overtog flere gange køkkentjansen, når køkkendamen var syg. Når hun i en skrivelse af 22. marts 1999 har skrevet, at A havde et fravær på kurset på ca. 45 procent, skal det nok passe. A var dog ikke så fraværende på de øvrige kurser, som A deltog i. Når hun også har skrevet, at A ikke ville kunne klare fuldtidsaktivering på grund af helbredet, og at A derfor ønskede at starte med 15-20 timer, er det nok et udtryk for hendes egen vanetænkning. Hun har været på hjemmebesøg hos A, og hun bemærkede i den forbindelse, at A havde udpræget orden i sit hjem.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Arbejdsskadestyrelsen har i vejledende udtalelser af 14. februar 2012 og 14. februar 2014 udtalt, at A's erhvervsevnetab som følge af den anerkendte patientskade er vurderet til under 15 procent.

Herefter og af de øvrige grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at A ikke har bevist, at der er grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse om, at A ikke er berettiget til erhvervsevnetabserstatning som følge af den anerkendte patientskade.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

15-05-2014-A-439706

- 5 -

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal **A** betale sagsomkostninger for landsretten til Patientskadeankenævnet med 50.000 kr. Beløbet, der er inklusive moms, omfatter udgifter til advokatbistand. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi, der af **A** er anslået til 678.900 kr., og dens omfang.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Appellanten, **A**, skal betale sagens omkostninger for landsretten til indstævnte, Patientskadeankenævnet, med 50.000 kr.

De idømte sagsomkostninger, der forrentes efter rentelovens § 8 a, skal betales inden 14 dage.

Elisabeth Mejnertz

Henrik Twilhøj

Gitte Kuhlwein
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 14. maj 2014.

Niels Erik Nielsen
retssekretær